

gøre et Par Bemærkninger om den ærlige Krone. Den ærlige Krone, det er den Penge-seddeld, som netop er det værd, baade i Landet og udenfor Landets Grænser, baade i Dag og om 10 Aar, som dens Paalydende giver Udtryk for; det er en ærlig Krone, enten den saa er i Guldværdi med Shillingen eller i Guldværdi efter den gamle Paritet. Derfor vil jeg meget indtrængende henstille til det høje Ting, inden denne Sag afgøres her paa Rigsdagen, ogsaa at overveje den Tilstand, der vil opstaa om et Aar eller to, naar de indgaaede Gældsforpligtelser bliver saa overmægtige for Tusinder af Landets Borgere ude omkring i Landet, at de kommer til at gaa fra Hus og Gaard, at overveje, om der da ikke hos disse Borgere med nogen moralsk Ret overfor Statsmagten kan rejses Krav om en Akkordordning af den Prioritering, som de gik ind paa under ganske fejlagtige, men af Staten tilladte Forudsætninger. Det bliver efter min Mening ikke muligt af afvise de Tusinder af unge Borgeres Krav om en Akkordordning ved Statens Foranstaltning, naar vi maa gøre dem den Indrømmelse, at vi har tilladt, at der gennem en lang Aarrække skabtes en økonomisk Tilstand her i Danmark, der netop ikke alene nødvendigjorde, at den unge Slægt rykkede ind under disse Forhold, men som ogsaa gav dem en Forestilling, der ikke havde noget med Virkeligheden at gøre. De skrev under paa Obligationer og paa Gældsforpligtelser under ganske forkerte Forudsætninger, og derfor vil efter min Mening Spørgsmaalet om et Aar eller to melde sig med en Styrke, som man ikke blankt kan afvise fra Lovgivningsmagtens Side.

Ud fra alle disse af mig anførte Betragtninger, under en saa alvorlig Afgørelse med Hensyn til Valutapolitikkens Endemaal, mener jeg da, at det ikke alene er berettiget, men ogsaa ganske nødvendigt, at man faar Klaring paa de retslige, finansielle og økonomiske Vanskeligheder, som en Fastlæggelse af Kronen ved Shilling-Værdien kan medføre.

Jeg tror, at jeg her i nogen Maade har udtrykt Begrundelsen for den Del af det danske Landbrugs Vedkommende, der gav et Svar, som ikke stemmede overens med det store Landbrugs. Og Begrundelsen er altsaa ganske kort den, som jeg før nævnte, at man i det store Landbrug har forset sig paa de driftsmæssige Sider af Valutakrisen, medens vi fra det mindre Landbrugs Side mere har opfattet den som en Krise, hvis Virkning er udtrykt i dette: en pludselig, uberettiget Formueflytning fra den store

Del af det danske Landbrugs Besiddere over til Kapitalisterne og den dermed fuldkomne Ødelæggelse af Økonomien og Grundlaget for Økonomien i Tusinder og atter Tusinder af danske Landbrug, og det er derfor slet ikke saa urimeligt, at Opfattelserne maa blive, som jeg her har nævnt, forskellige. Forholdet er nemlig det, at i det mindre Landbrug er den driftsmæssige Side af Krisen mindre følelig end i det store Landbrug. Man kommer til at mærke den driftsmæssige Side langt, langt stærkere i det store Landbrug end i det mindre, thi hele den store Import af Raavarer fra Udlandet paavirkes netop med den samme Øjeblikkelighed som Eksportprisen og er derfor uden Betydning driftsmæssigt for det mindre Landbrug, men for det store Landbrug bringer Prisnedgangen paa Landbrugsprodukterne en øjeblikkelig økonomisk Krise af ganske voldsom Art og Karakter. Derfor er det, synes jeg, saa selvfølgelig, at Svarene i saa Henseende maa blive forskellige, men ikke desto mindre fastholder jeg, at Kærnen i hele dette Spørgsmaal ikke er den driftsmæssige Følge for Landbruget, men den formueretlige, den Formueflytning, der, som jeg nævnte, vil foregaa, hvis man driver Kronen op i Pari.

For mig staaer det altsaa saaledes, at hvad enten vi vil løse Spørgsmaalet ved at fastlægge Kronen ved Shillingen eller ved at bringe den op i den gamle Paritet, maa vi have det afgjort snarest muligt. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Brorsen i den Betragtning, han gjorde gældende, at vi maa søge Klaring snarest muligt, for Erhvervslivet sukker efter at faa at vide, hvorledes vi staaer i det, og der vil gaa et Befrielsens Suk gennem Erhvervsudøverne i Danmark, hvis man hurtigt kunde faa klarlagt, hvor den danske Pengeseddels Værdi vil blive fastlagt nu og i Fremtiden, saa man kan disponere derefter. Jeg er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at Grundlaget for at faa vort Erhvervsliv bragt paa Fode og Grundlaget for, at vi med Held kan bekæmpe Lammelsen, Arbejdsløsheden og alle de Ulykker, som Usikkerheden afstedkommer, er, at vi hurtigst muligt faar et sikkert Pengevæsen igen her i Danmark. Det Land, hvor der ikke fra Statens Side kan gives en virkelig fuldtgyldig Garanti for, at det Pengevæsen, der er Omsætningsmiddelet og Værdimaaleren Borgerne imellem og i Forhold til Udlandet, det Land er ude i en Usikkerhed, der kræver sine Ofre og Tab, og derfor er jeg af den Opfattelse, at det, der hurtigst bør tilvejebringes, er Klarhed paa dette Omraade.